

Krigsministeren: Med Hans Majestæt Kongens allerhøieste Bemyndigelse har jeg den Ære paa Krigsministeriets og Marineministeriets Vegne at forelægge Forslag til Lov om Pensionering af Underbefalingsmænd og Menige, samt de med disse Classer Ligestillede af Hæren og Søværnet og om Invalidforsørgelse. De Forhold, der berøres af dette Lovforslag, have hidtil været ordnede ved Lovene af 9de April 1851, af 26de August 1864 og om Forhøielsen af Invalidforsørgelsen af 24de Februar 1858. Ved de i de forløbne Aar vedtagne nye Love om Ordningen af Hæren- og Søværnet er det blevet en Nødvendighed, at ogsaa Bestemmelserne om Pensionering komme til at undergaae Forandringer. Det vil nemlig sees, at allerede Benævnelseerne paa de forskjellige Tjenestegrader ere blevene væsentligt forandrede. Dernæst ere de, der tidligere vare ligestillede, fremdeles ikke saaledes stillede, og i Maaden at beregne Lønningerne paa er der ogsaa skeet væsentlige Forandringer. Det er disse Omstændigheder, der have foranlediget Regjeringen til at foretage en Revision af de Love, jeg har nævnet, og man er derved kommen til at ansee det for hensigtsmæssigt at forelægge en ny Lov om dette Forhold, hvorved man tillige har faaet Leilighed til at indføre nogle Bestemmelser, som Erfaringen har viist at være uønskede og nødvendige. Lovforslaget deler sig i 4 Capitler. Det første Capitel angaaer Pensionering paa Grund af Alder og Svagelighed eller anden utilregnelig Aarsag. Det 2de Capitel angaaer Invalidforsørgelsen. Det 3die Capitel angaaer Pensionering og Forsørgelse af Enker, og det 4de Capitel angaaer Understøttelse for Børn. Bygningen af Loven vil findes at stemme i alle væsentlige Punkter med Loven af 9de April 1854, som ikke sættes ud af Kraft ved dette Lovforslag, men som tværtimod vedbliver at bestaae med Hensyn til alle de Punkter, som ikke berøres af Lovforslaget. Det har maattet betragtes som en Pligt for Regjeringen at sørge for, at de saakaldte Underclasser, Underbefalingsmænd og Menige, samt de med dem Ligestillede af Hæren og Søværnet fik den Afgang til Pensioner, der svare til deres Lønninger og Fornødheder, som de nuværende Lovbestemmelser ikke

gør dem i tilstrækkelig Grad. Idet jeg forresten henholder mig til de Motiver, der ledsage Lovforslaget, skal jeg paa det Bedste anbefale det til det høie Thing.

Formanden: Exemplarer af Lovforslaget ville blive omdeelte til ærede Medlemmer.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var: Fortsættelse af 3die Behandling af „Forslag til Lov om Fæstegodsets Overgang til Selveiendom.“

Formanden: Som det vil erindres, er det Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse i den foreliggende Skikkelse, der nu foreligger til Forhandling og Afstemning. Forinden Forhandlingerne derom begynde, maa jeg gøre det ærede Thing opmærksom paa, at det ved Afstemningen igaar over Endringsforslagene blev forglemt med Hensyn til det under Nr. 22 til § 17 stillede Endringsforslag at bemærke, at den sidste Deel af dette Endringsforslag, der gaaer ud paa, at Paragraphens Bestemmelse ikke skal komme til Anvendelse i de i Slutningen af Lovforslagets tidligere § 13 nævnte Tilfælde, maatte være bortfalden, som Følge af at Endringsforslaget Nr. 19, der gik ud paa, at den paagjældende Deel af Lovforslagets § 13 skulde udgaae, blev vedtaget; saaledes vil den nævnte Bestemmelse i Forslaget Nr. 22 staa som meningsløs, efter at den paagjældende Bestemmelse af Lovforslagets tidligere § 13 er bortfalden. Der burde for Afstemningen være gjort opmærksom derpaa, men efter den sædvanlige Regel, at naar Paragraphernes Numere forandres, kunne uden særlig Afstemning derom ved Lovforslagets Redaction de Henviisninger, der maatte findes i en Paragraph til andre Paragrapher, hvis Numere ere blevene forandrede, ogsaa forandres, antager jeg efter Samtale derom med den ærede Ordfører, at der Intet vil være til Hinder for, at den omtalte Deel af Endringsforslaget Nr. 22, som blev optagen i § 17, bliver udeladt ved Lovens endelige Affattelse i Henhold til de foregaaede Afstemninger over Endringsforslagene. Jeg antager, at den